

на мѣстото. Тѣ чакатъ, зеръ, да идемъ да ги хванемъ за ушитѣ!.. Кой знае прѣзъ какви баири сѣ се още въ минутата прѣхвърлили! Юрукѣтъ ни каза, че на туй мѣсто кърмѣлъ овцетѣ, та козичкитѣ дохождали тукъ да близнатъ, види се, солчица и ярица.

Най-послѣ излѣзоха изъ тоя лабиринтъ.

На вратата дѣдо Генко попита другаря си:

— Ами сега за тия толкова животни кой е харчилъ да се купятъ, пакъ и кой сега още харчи за храна и кой плаща на тия, дѣто имъ слугуватъ?.. И сума пари прѣснати по здания!..

— Князѣтъ!

— Ами за какво ли му сѣ пѣкъ?!..

Двамата се раздѣлиха. Старецѣтъ, уморенъ отъ дълго стоене правъ, взирание и приказване, се ушати бавно къмъ дома, прѣдоволенъ отъ видѣното.

Едвамъ направи нѣколко крачки, до ушитѣ му дойде звукъ отъ камбана. Дори сега се сѣти, че бѣ пропусналъ вечерня. Той свали шапка и се прѣкрѣсти.

Вечерята на трапезата, когато Бойковски разправи на жена си, че той и баща му срѣщнали княза и говорили съ него, — тя оста смаяна, не искаше да вѣрва. Отъ ядъ тя не можа нищо да каже, та остави запослѣ да ѝ разясни за туй подробно мжжъ ѝ насамъ — въ спалнята.

Послѣ дѣдо Генко разправи на сина и снахата всичко видѣно у Зоологическата градина и го дълго коментира. Чакъ сега той забѣлѣжи добрѣ, че тѣ малко се кръстятъ на трапезата.

Извънредно уморенъ днесъ, старецѣтъ прибърза та си легна.

Тѣй се свърши тоя за него достопамятенъ день — пѣленъ съ толкова приключения.

XX.

При вечеръ — слѣдъ 2—3 дена — синъ и баша стоеха по обикновеному на канапето въ градината и се разговаряха за туй, за онуй.

Край тѣхъ мина тичешкомъ Иванъ. Дѣдо Генко чу, че той отива да земе отъ бакалина фунтъ свѣщи и едно кило царевица!